

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/258/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117259142
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117259142.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému D. E., nar. XX. XX. XXXX, toho času bytom J., C. dôchodcov J., E. XXX, o zaplatenie 931,88 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 19Csp/133/2017 - 47 zo dňa 06. 06. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (druhý výrok rozsudku) a vo výroku o trovách konania (tretí výrok rozsudku) potvrdzuje.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 656,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 656,36 Eur od 05. 07. 2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Rozhodol, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia voči žalovanému v rozsahu 40,86 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa žalobou dourčenou súdu domáhal zaplatenia istiny v celkovej výške 931,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 931,88 Eur od 05. 07. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 24. 10. 2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500085245, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 840,00 Eur. Poskytnutý úver mal žalovaný splatiť v štyridsiatich dvoch splátkach vo výške po 26,56 Eur mesačne v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1 a spolu zaplatil sumu vo výške 183,64 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 5 o viac ako tri mesiace, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 05. 07. 2015. Žalovaná suma predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že skutkový stav je nesporný a vyplývajúci z predložených listinných dôkazov. Dňa 14. 10. 2014 v Banskej Bystrici podpísal žalovaný žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500085245. Žiadosť podpísal žalobca v Bratislave dňa 24. 10. 2014. Predmetom žiadosti (časť 5.) bola žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 840,00 Eur so splatnosťou (počet splátok) 42. Mesačná splátka vrátane úrokov mala byť vo výške 26,56 Eur. Ďalej bola v žiadosti uvedená celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, vo výške 1 199,52 Eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov

za úver vo výške 26,17 %, ročná úroková sadzba vo výške 18,08 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver vo výške 44,06 % a poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 840,00 Eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť, bola vo výške 1 199,52 Eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov po poskytnutí revolvingu vo výške 26,17 % a ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 18,08 % spolu s poplatkom za poskytnutie úveru/revolvingu vo výške 84,00 Eur. V časti 6. žiadosti (ktorá je už vypísaná rukou) boli uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere vo výške 840,00 Eur v štyridsiatich dvoch mesačných splátkach a mesačnou splátkou vo výške 26,56 Eur. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, vo výške 1 199,52 Eur, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 25,77 %, ročná úroková sadzba vo výške 18,08 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 44,06 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola vo výške 840,00 Eur s celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť, vo výške 1 199,52 Eur, s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 25,77 % a s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 18,08 % s poplatkom za poskytnutie úveru/revolvingu vo výške 84,00 Eur. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500085245 zo dňa 24. 10. 2014 súd zistil, že žalobca schválil žalovanému úver vo výške 840,00 Eur aj úverový limit vo výške 840,00 Eur. Ďalej sú v oznámení uvedené rozdielne údaje pre a) úver a pre b) revolvingový úver. Pre úver sú uvedené údaje o splatnosti (42 mesiacov), o výške mesačnej splátky (26,56 Eur; z toho istina vo výške 20,00 Eur a úroky vo výške 6,56 Eur), o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky (01. 12. 2014 a 01. 05. 2018), o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov (44,06 %) a o ročnej percentuálnej miere nákladov úveru (25,77 %). Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru je uvedený v časti pod informáciami o revolvingu, a to vo výške 18,08 %. Dokonca v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je uvedený navyše údaj o splátke podľa dohody o poskytnutí služby vo výške 19,35 Eur mesačne s celkovou výškou mesačnej splátky v sume 45,91 Eur, čo v žiadosti nie je uvedené vôbec. Je nesporné, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (zmluva o revolvingovom úvere č. 8500085245) oproti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru obsahuje vo vzťahu k úveru iné (nové) údaje, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, údaje o splatnosti prvej a poslednej splátky úveru a údaje o ďalšom poplatku a inej výške mesačnej splátky. Keďže to žalovaný nenamietol, za nesporné možno považovať aj to, že žalobca skutočne žalovanému finančné prostriedky vo výške 840,00 Eur aj poskytol a žalovaný už žalobcovi vrátil finančné prostriedky vo výške 183,64 Eur. Prvostupňový súd konštatoval, že sporným v konaní bol spôsob uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v dôsledku toho aj posúdenie, či došlo alebo nedošlo k uzavretiu takejto zmluvy.

4. Vec právne súd prvej inštancie posúdil podľa § 34 Občianskeho zákonníka, § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Na vec tiež aplikoval ust. § 451 Občianskeho zákonníka, § 457 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. a § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že dňa 14. 10. 2014 žalovaný podpísal formulárovú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere. Túto žiadosť prvostupňový súd posúdil ako návrh na uzatvorenie zmluvy. Uzavrel, že predmetná zmluva predložená ako dôkaz žalobcom nie je platnou zmluvou v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje pre svoju platnosť v súlade s § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu. V súlade s § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu, pričom musia byť splnené podmienky v súlade s § 43a, 44 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo preukázané, že by písomný návrh - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru predloženého dlžníkom (žalovaným) bol prijatý veriteľom (žalobcom), nakoľko prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, čo bol formulár návrhu zmluvy, jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body, okrem časti 6 predmetnej žiadosti. Žalobca v časti 6. žiadosti (ktorý nemohol vyplniť žalovaný pri podávaní žiadosti) uviedol iné údaje oproti návrhu v časti 5., napr. nachádzajú sa tam aj iné údaje - iná ročná percentuálna miera nákladov (pričom v časti 5. žiadosti je len predpokladaná) a iná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu. V žiadosti vôbec nie je údaj o termíne splatnosti prvej splátky a ani dátum konečnej splatnosti úveru a ani poplatok za nejakú službu a iná výška mesačnej splátky. Prvostupňový súd považoval konanie veriteľa - žalobcu nie za prijatie návrhu predloženého žalovaným, ale za nový návrh. Pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a písomné prijatie. Pretože

nedošlo k riadnemu uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, prvostupňový súd sa už ďalej nezaoberal tým, či by mala všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by jeho návrh vyplnený v bode 6. žiadosti (ktorý vyplnil až následne po podpise návrhu žalovaným) alebo navrhnutý obsah zmluvy v oznámení veriteľa o schválení úveru bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal. Teda, že by návrh bol totožný alebo obdobný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Súd prvej inštancie uzavrel, že nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme tak, ako to pre jej platnosť vyžaduje zákon, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Vzhľadom na uvedené súd posúdil nárok žalobcu ako vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Žalobca poskytol žalovanému dňa 24. 10. 2014 finančné prostriedky vo výške 840,00 Eur (č. l. 3 spisu) a súd mal za preukázané, že žalovaný vrátil žalobcovi finančné prostriedky v celkovej výške 183,34 Eur. Na základe uvedeného žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi finančné prostriedky vo výške 656,36 Eur (t. j. sumu, ktorá zodpovedá rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami). Prvostupňový súd tiež uzavrel, že žalovaný je v omeškaní so splnením záväzku, pretože ho nespĺnil riadne a včas a vznikla mu ďalšia povinnosť - zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 05. 07. 2015 (t. j. deň nasledujúci po uplynutí lehoty, ktorú žalobca poskytol žalovanému na zaplatenie zvyšku dlžnej sumy) do zaplatenia. Úroková sadzba od 10. 09. 2014 do 09. 12. 2015 (už v čase vzniku omeškania) bola vo výške 0,05 %.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol aplikujúc § 255 ods. 2 CSP. Konštatoval, že žalobca bol úspešný v rozsahu 70,43% a žalovaný bol úspešný v časti 29,57%. Miera úspechu žalobcu je 40,86% a v tomto rozsahu mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia voči žalovanému.

7. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca (ďalej tiež „odvolateľ“), napádajúc ho vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania. Požadoval, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie v napadnutom výroku tak, že žalobe v odvolaní napadnutej časti vyhovie a žalovaného zaviazhe k povinnosti náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

8. Odvolateľ namietal nesprávny záver súdu, ak tento dospel k záveru o neuzavretí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej v texte RPMN) a uvedená skutočnosť nemá za následok, že nedošlo k vzniku úverovej zmluvy. Rovnako je nesprávna aj domnienka súdu, že v žiadosti o poskytnutie úveru nebol uvedený dátum prvej splátky úveru, dátum konečnej splatnosti, ani výška mesačnej splátky. Žalobca má za to, že pri uzatváraní zmluvy nedošlo k žiadnej zmene v údajoch RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6. (čo vylučuje tvrdenie o absencii RPMN v bode 6.). V bode 5. sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti označená iba ako predpokladaná - s ohľadom na tú skutočnosť, že RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co/839/2015. Taktiež zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi. V tejto súvislosti podoporne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/2015.

9. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku, ktorým prvostupňový súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (druhý výrok rozsudku) a v súvisiacom výroku o trovách konania (tretí výrok rozsudku) podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

13. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevyšporiadal.

14. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu uvedené v odvolaní.

15. Okresný súd správne vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah strán sporu, ktorý mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500085245, žalovaným podpísanú 14.10.2014 a žalobcom 24.10.2014 je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, správne poukázal tiež na to, že tento právny vzťah podlieha aj právnej úprave uvedenej v zákone č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Tento záver okresného súdu podaným odvolaním spochybnený nebol. Vzhľadom na to, že údaje o schválenom úvere v bode 6 žiadosti/zmluvy vypísané žalobcom sú odlišné ako údaje, ktoré do bodu 5 žiadosti/zmluvy uviedol žalovaný, záver súdu prvej inštancie o neplatnosti právnych úkonov, ktoré mali založiť vyššie uvedené žiadosti/zmluvy je v plnom rozsahu správny, nakoľko na ich platnosť sa vyžadovala písomná akceptácia nového návrhu predloženého žalobcom žalovanému, a táto pri predloženej zmluve absentovala.

16. Niet pochýb o tom, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere (z tohto hľadiska nie je podstatné, či ide o revolvingový alebo jednoduchý úver) z hľadiska jej formy sa v danom prípade vyžaduje písomná forma. Takto si to vymienil aj žalobca ako veriteľ v bode 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., pričom, ako je tu uvedené, uzatvára sa na predtlačenom formulári Veriteľa, ktorý je zároveň návrhom na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa ustanovenia 2.1. Zmluvných dojednaní je zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená a nadobúda platnosť dňom podpisu dlžníka a veriteľa. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi. Vzhľadom na to, že žalovaný ako dlžník Žiadosť/Zmluvu podpísal odlišný deň ako túto žiadosť/zmluvu podpísal žalobca ako veriteľ, resp. tento do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6), takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno považovať za riadne a platne uzavretú. Údaje o schválenom úvere v čase, kedy zmluvu o revolvingovom úvere podpisoval žalobca, totiž vôbec neboli obsahom zmluvy, a preto ich žalovaný písomne akceptovať nemohol. Nové údaje smerom ku žalovanému predstavujú nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že by žalovaný takýto nový návrh akceptoval. Súhlas žalobcu s revolvingovým úverom je len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru a ani o výške úroku. Nedostatok písomného prejavu vôle žalovaného byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. V danom prípade strany sporu zmluvu o revolvingovom úvere platne neuzavreli z dôvodov vyššie uvedených; ani tzv. zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú účastníkmi zmluvy podpísané a označené dátumom. Nedostatok písomnej formy, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, je sankcionovaný neplatnosťou zmluvy ako takej a tento dôvod sám o sebe postačuje na vyslovenie záveru o to, že predložená zmluva o revolvingovom úvere je neplatným právnym úkonom v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluva sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý má byť zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru ako aj zmluvou o úvere. Túto skutočnosť však nemožno zneužívať k záveru, že došlo k vzniku zmluvy, k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom), kedy dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru. Pre vznik a platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle (§ 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi, pričom

nesmie byť akýchkoľvek pochybností o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú).

17. Pokiaľ ide o zmluvné dojednania, tak ako sú predložené na čl. 6 spisu, žalovaným podpísané nie sú. V konečnom dôsledku skutočnosť, či sa žalovaný so zmluvnými dojednaniaми oboznámil alebo nie, nemá vplyv na konštatovanú neplatnosť žiadostí/zmlúv podľa predchádzajúceho bodu tohto rozsudku.

18. Právnym následkom neplatnosti zmluvy je vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré okresný súd vyčíslil na sumu 656,36 Eur ako rozdielu medzi poskytnutými finančnými prostriedkami žalobcom žalovanému (840,-Eur) a vrátenými finančnými prostriedkami žalovaným žalobcovi (183,34 Eur). Tento záver, pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia žalobca v podanom odvolaní nenamietal, namietol záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy ako celku. Pokiaľ sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k neplatnosti zmluvy ako celku, nebol právny a logický dôvod posúdiť výšku bezdôvodného obohatenia inak, ako to urobil okresný súd. Výpočet bezdôvodného obohatenia tak ako bol súdom prvej inštancie vypočítaný v bode 24 rozsudku nenapadol. Pokiaľ odvolací súd považoval závery súdu prvej inštancie za právne správne vo vzťahu k vzniku bezdôvodného obohatenia, nemal odvolací dôvod vo vzťahu s správnosťou výšky priznaného nároku, ktorá je v konečnom dôsledku v súlade s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v odvolaní napadnutých výrokoch, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol (druhý výrok rozsudku) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok rozsudku), ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v spojení s § 262 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, ktorý by zásadne mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože odvolací súd zo spisu zistil, že žalovanému v odvolacom konaní nijaké účelne vynaložené trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (porovnaj napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 393 ods. 2, druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).